

*Colores sunt variae affectiones radiorum
in oculum impressae.*

Conticuere diu, nec secula fallere pergunt
Mystica fatidici *Delphis* oracula *Phaebi*:
Nec tamen his positis, quibus ante fefellerat aures,
Fraudibus, evasit facilis, neque parcius arctos
In nodos crines radiantes crispat *Apollo*.
Scilicet usque novis oculos eludere formis
Gaudet, at amplexus fugit intractabilis omnes:
Prodigus aurato radiorum depluit imbre,
Qui tamen in loculis includi nescit; in atri
Thesauros Ditis transfusum prisca putare
Credulitas poterat, quo squalida spectra redempta
Protinus emergunt, veniunt simulacra, volantque
Fallaces umbræ, speciesque per aera pictæ.
Quippe diu multos sic Lux larvata fefellit,
Dum vi splendoris veterum Sapientia victa
Nil non divinum meditari, dicere nulla,
Quæ noscendo queat vulgus violare profanum,
Ausa fuit: vetuit prorsus diffidere quicquam
Integra simplicitas, quâ se se cœlitus offert,
Nec licuit formâ tam sacrâ quærere fucum.
Sic dum suspicitur minimè suspecta, negavit
Prodere se timidis. Satîs est potuisse videri.
At tandem vincunt audacia coepit; suisque
Dixit *Aristeis Thymbreus Apollo*, fugacem
Protea qui caperent istum; mox ergò potentem
Consuetos oculi, rapido jam sole, recessus,
Retina detinuit, sicutque jubentibus omnes
Enarrare dolos: artis non immemor ille
Fit leo, fit tigris, fit squammis horridus anguis,
Nunc aqua, mox ignis; moniti tamen arctius illi
Intrepide tendunt sua vincula; cumque remitti
Non utendo dolis poterat, retegendo requirit.
Jámque refert, quantum toleret candore retento,
Et qui commotus toto mox palleat ore;
Ut modò thesauros subitò delapsus in amplos
Innocuo furto ditescit, & aureus exit:
Dixit, quas plagas, ubi sanguine, quamque repulsam,
Quando rubore redit perfusus, senserit: ictus
Quales perpeccus sit lividus; ipse retexit
Quis demum pedicis retinetur carcere nigro.

E R G O,

Quis tandem dubitet, quin Lux ea, fraude remotâ,
Dixit vera, suos omnes sic fassâ *Colores*?

*Migratio Spirituum è cerebro in alias
partes corporis est causa somni.*

Sic Microcosmo principalis imperat
Verè absoluti legibus
Cœlestis anima; quæ Cerebri condita
In intimis cavernulis
Vitamque cunctis partibus communicat,
Motumque cunctis Organis.
Sicut & Arachne cassium texens opus,
Quis musculas captet vagas,
Expandit arte staminis centro levis
In pendulo coeuntia
Fila eleganti versùs hunc, huncque angulum;
Advertere ut statim queat,
Si præda quævis advolans telæ premat
Circumferentiam pede:
Sic per canales Illa nervorum abditos
E fonte subtilissimos,
Fidos ministros, copioso spiritus
Omnes in artus egerit.
Ut quicquid auris, oculus, aut nasus sagax
Explorat, illud judicer.
Unde neque pluma tangat extremam cutem,
Quin prurientem fentiat.
Quod si movere quamlibet partem velit,
Rigat tumentes musculos,
Novisque plenus viribus pes vel manus
Ad munus assurgit suum.
Verum è calenti sanguinis massâ vapor
Obsideat ascendens caput,
Velut è camino fumus erumpens niger,
Et fulgidum caligine
Circumfluentis operiens vultum ætheris,
Turbatur & Plyche ilicò,
Nec inquieta pneumatum cursus potest
Determinare præpetes.
Sed mox recendent derelictis nervulis,
Et laticis in sinum ruent.
Mox è cerebro intus meabunt omnia,
Crescente vi fuliginis.
Et tum jacebit corporis moles iners
Tanquam ligata vinculis,
Torpente collo, brachiis labentibus,
Laxisque somno cruribus.
Frustrâ obseratas lux mulcere palpebras,
Aurâsve tentabit sonus.
Admota linguæ non placebunt fercula,
Gratîve odores naribus:
Donec vapore dissipato spiritus
Proprium remigent in locum,
Animaque liberè suâ potentia
Fruatur ad semet redux.

Jul. 3. 1660. In Die Com. Resp. Joanne Hollings, A. M. Coll. Magd. Soc.